

Αυτόματη μετάφραση - Automatic translation (Google translate)

Σύνδεσμος απόφασης

<< Επιστροφή

Απόφαση **746 / 2023** (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 746/2023

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Χριστοδούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αικατερίνη Κρυσταλλίδου, Μαρία Βάρκα, Ελευθέριο Σισμανίδη και Σπυρίδωνα Κουτσοχρήστο - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 15 Μαρτίου 2023, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αριστοτέλη Χριστόπουλου (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευθυμίας Καλογεροπούλου, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσειόντων - κατηγορουμένων: 1.Ι. Ψ. του Η. και 2. Γ. Κ. του Ν., κατοίκων ... οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Νικόλαο Βασιλειάδη, για αναίρεση της υπ'αριθ. 245, 246/2022 αποφάσεως του Μ.Ο.Ε. Θεσσαλονίκης. Με υποστηρίζοντες την κατηγορία τους: 1.Σ. Γ. του Κ. και 2. Α. Σ. του Ν., κατοίκων ... οι οποίοι δεν παραστάθηκαν..

Το Μ.Ο.Ε. Θεσσαλονίκης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσειόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 05 Ιανουαρίου 2023 κρινόμενες (2) αιτήσεις

τους αναιρέσεως, οι οποίες ασκήθηκαν ενώπιον της Γραμματέως του Εφετείου Θεσσαλονίκης, Ζωγραφιάς Χατζηκυριακίδου, έλαβαν, αντίστοιχα, αριθμούς Ε.Μ.: 1/2022 και Ε.Μ.: 2/2022 και οι οποίες καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 57/2023.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να και πρότεινε να αναιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση και δη ως προς τις περί ποινής και συνολικής ποινής διατάξεις της, να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους Δικαστές, εκτός από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως και να απορριφθούν κατά τα λοιπά και τον πληρεξούσιο δικηγόρο των αναιρεσειόντων, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι δύο κρινόμενες από 5-1-2023 αιτήσεις αναίρεσης του Ι. Ψ. του Η. και της Γ. Κ. του Ν. αντιστοίχως, κατά της υπ' αριθμ. 245 - 246/21-6-2022 απόφασης του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία αφ' ενός μεν, ο κατηγορούμενος και ήδη πρώτος των αναιρεσειόντων Ι. Ψ. του Η. καταδικάσθηκε για: 1) Ηθική αυτουργία στην πράξη της ανθρωποκτονίας, την οποία τέλεσε ο Η. Ψ. εις βάρος του Ι. - Κ. Γ. του Σ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας της από κοινού ανθρωποκτονίας, 2) απόπειρα ανθρωποκτονίας, την οποία τέλεσε κατά συναυτουργία με τον Η. Ψ. εις βάρος του Σ. Γ., 3) παράνομη οπλοχρησία κατ' εξακολούθηση και 4) συμπλοκή και επιβλήθηκε σ' αυτόν η ποινή της ισοβίου καθείρξεως για την (πρώτη) πράξη της ηθικής αυτουργίας από κοινού στην πράξη της ανθρωποκτονίας, η ποινή της προσκαίρου καθείρξεως των δώδεκα (12) ετών για την (δεύτερη) πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας από κοινού κατά συναυτουργία, η ποινή της φυλάκισης ενός (1) έτους για την (τρίτη) πράξη της παράνομης οπλοχρησίας κατ' εξακολούθηση και η ποινή της φυλάκισης ενός (1) έτους για την (τέταρτη) πράξη της

συμπλοκής, ενώ ακολούθως καθορίσθηκε εις βάρος του "πλέον της ποινής της ισοβίου καθειρξεως, η οποία επιβλήθηκε για την πράξη της ηθικής αυτουργίας από κοινού στην πράξη της ανθρωποκτονίας", συνολική ποινή προσκαίρου καθειρξεως δέκα τριών (13) ετών, η οποία αποτελείται από την βαρύτερη ποινή της προσκαίρου καθειρξεως των δώδεκα (12) ετών, που του επιβλήθηκε για την πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία, η οποία επαυξήθηκε κατά έξι (6) μήνες, από την ποινή φυλακίσεως του ενός (1) έτους, που του επιβλήθηκε για την πράξη της παράνομης οπλοχρησίας κατ' εξακολούθηση και κατά έξι (6) μήνες από την ποινή φυλάκισης του ενός (1) έτους, που του επιβλήθηκε για την πράξη της συμπλοκής, αφ' ετέρου δε η κατηγορουμένη και ήδη δεύτερη αναιρεσείουσα Γ. Κ. του Ν. καταδικάσθηκε για: 1) Ηθική αυτουργία από κοινού με τον προαναφερθέντα Ι. Ψ., στην πράξη της ανθρωποκτονίας εις βάρος του Ι. Γ., η οποία τελέστηκε με αυτουργό τον Η. Ψ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της εις βάρος της κατηγορίας της πράξεως της ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία εις βάρος του Ι. Γ., 2) ηθική αυτουργία στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του Σ. Γ., η οποία τελέστηκε από τους συναυτουργούς κατηγορουμένους Η. και Ι. Ψ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της εις βάρος της κατηγορίας της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία, 3) παράνομη οπλοχρησία κατ' εξακολούθηση και 4) συμπλοκή και επιβλήθηκε σ' αυτήν η ποινή της ισοβίου καθειρξεως για την (πρώτη) πράξη της ηθικής αυτουργίας από κοινού στην πράξη της ανθρωποκτονίας από πρόθεση, η ποινή της προσκαίρου καθειρξεως των δέκα (10) ετών για την (δεύτερη) πράξη της ηθικής αυτουργίας στην πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας από κοινού κατά συναυτουργία, η ποινή της φυλάκισης δέκα (10) μηνών για την (τρίτη) πράξη της παράνομης οπλοχρησίας κατ' εξακολούθηση και η ποινή της φυλάκισης ενός (1) έτους για την (τέταρτη) πράξη της συμπλοκής, ενώ στην συνέχεια καθορίσθηκε εις βάρος της "πλέον της ποινής της ισοβίου

καθείρξεως, η οποία της επιβλήθηκε για την πράξη της ηθικής αυτουργίας από κοινού στην πράξη της ανθρωποκτονίας, συνολική ποινή προσκαίρου καθείρξεως των δέκα (10) ετών και έντεκα (11) μηνών, η οποία αποτελείται από την βαρύτερη ποινή της προσκαίρου καθείρξεως των δέκα (10) ετών, που της επιβλήθηκε για την πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία, η οποία επαυξάνεται κατά πέντε (5) μήνες, από την ποινή φυλακίσεως των δέκα (10) μηνών, που της επιβλήθηκε για την πράξη της παράνομης οπλοχρησίας κατ' εξακολούθηση και κατά έξι (6) μήνες, από την ποινή φυλακίσεως του ενός (1) έτους, που της επιβλήθηκε για την πράξη της συμπλοκής", όπως επί λέξει αναφέρεται στην εν λόγω προσβαλλόμενη απόφαση. Αμφότερες οι κρινόμενες αιτήσεις αναίρεσης ασκήθηκαν εμπροθέσμως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 462, 464, 466 παρ. 1, 473 παρ. 2, 3, 474 παρ. 1, 504 παρ. 1 εδ. α' και 505 περ. α' ΚΠΔ. Επί πλέον η κάθε μία από τις δύο κρινόμενες αιτήσεις περιέχει σαφείς και ορισμένους αναιρετικούς λόγους, συνιστάμενους στην απόλυτη ακυρότητα κατά την διαδικασία στο ακροατήριο, στην έλλειψη ειδικής αιτιολογίας της ως άνω προσβαλλόμενης απόφασης και στην εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία ουσιαστικών ποινικών διατάξεων (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Δ' και Ε' ΚΠΔ) και συνεπώς, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές αμφότερες οι αιτήσεις και να εξετασθούν περαιτέρω ως προς την βασιμότητα των λόγων τους, ενώ λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, πρέπει να συνεκδικασθούν (άρθρο 129 ΚΠΔ). Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι κατά την συζήτηση της κρινόμενης υπόθεσης ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου δεν εμφανίσθηκε ο Σ. Γ. του Κ. και η Α. Σ. του Ν., που παραστάθηκαν για την υποστήριξη των ως άνω κατηγοριών εις βάρος των προαναφερθέντων δύο κατηγορουμένων και ήδη αναιρεσιόντων, παρότι κλητεύθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως (βλ. τα δύο (2) από 25-1-2023 αποδεικτικά επίδοσης του ΠΥ Γ. Υ. που αφορούν τον καθένα από τους ως άνω υποστηρίζοντες τις κατηγορίες

εις βάρος των αναιρεσειόντων, αλλά και τα δύο (2) από 30-1-2023 αποδεικτικά επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης Δ. Κ. προς τον αντίκλητο Δικηγόρο τους Λεωνίδα Ιακωβίδη), η συζήτηση όμως πρέπει να προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 515 παρ. 2 ΚΠΔ).

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 343 ΚΠΔ, που τιτλοφορείται "Θέση επί της κατηγορίας. Ενημέρωση του κατηγορουμένου", "1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου. 2 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 135 του Ν. 4855/2021 ΦΕΚ Α' 215/12.11.2021) Εφόσον το δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, οφείλει να ενημερώσει τον παρόντα κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη βελτίωση της κατηγορίας ή ο ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός ουδέποτε συνιστούν λόγο αναβολής της δίκης". Με βάση γενική αρχή του Ποινικού Δικονομικού Δικαίου, που συνάγεται από τα άρθρα 2 του κυρωθέντος με το Ν. 4619/2019 και ισχύοντος από 1-7-2019 νέου Ποινικού Κώδικα και 590 παρ. 1 του κυρωθέντος με το Ν. 4620/2019 και ισχύοντος από 1-7-2019 νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι δικονομικοί νόμοι, αν δεν ορίζουν με μεταβατική διάταξη το αντίθετο, έχουν άμεση εφαρμογή από την έναρξη της ισχύος τους και στις εκκρεμείς και μη εκδικασθείσες ακόμη ποινικές υποθέσεις, από το χρονικό σημείο που καταλαμβάνουν αυτές. Η διαδικασία, δηλαδή, χωρεί σύμφωνα με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο, κατά τον οποίο επιχειρείται η κάθε διαδικαστική πράξη και συνεπώς, οι πράξεις, οι οποίες έγιναν υπό το κράτος του παλαιού νόμου, είναι

ισχυρές, ενώ το ατέλεστο μέρος της διαδικασίας και επομένως και η μη διεξαχθείσα ακόμη δίκη, θα γίνει σύμφωνα με το νέο νόμο (ΟΛΑΠ 1/2020). Μία σημαντική καινοτομία εισάγεται με την προσθήκη δεύτερης παραγράφου στο άρθρο 343 ΚΠοινΔ, με την οποία θεσπίζεται το δικαίωμα του κατηγορουμένου να ζητεί από το δικαστήριο τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας για την αντίκρουση της κατηγορίας, "αν από την αποδεικτική διαδικασία προκύψουν νέες περιστάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να συνδεθούν με επιτρεπτή μεταβολή της". Με τη διάταξη αυτή εξασφαλίζεται πληρέστερα το δικαίωμα σε αποτελεσματική υπεράσπιση, όπως προσδιορίζεται αυτό στην πάγια νομολογία του ΕΔΔΑ για το άρθρο 6 παρ. 1 β' ΕΣΔΑ. Για να αποφευχθούν περιπτώσεις καταχρηστικής άσκησης του συγκεκριμένου δικαιώματος προβλέπεται ρητά ότι ο αναγκαίος χρόνος προετοιμασίας προσδιορίζεται κατά την κρίση του δικαστηρίου και μπορεί να δικαιολογήσει μόνον διακοπή της δίκης και ουδέποτε αναβολή (σελ. 103 Αιτιολογικής έκθεσης ΚΠΔ). Από τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 343 ΚΠΔ, προκύπτει ότι σε κάθε περίπτωση βελτίωσης της κατηγορίας ή ορθότερου νομικού χαρακτηρισμού, το δικαστήριο έχει υποχρέωση να ενημερώσει προηγουμένως τον εμφανισθέντα κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο για να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, άλλως παραβιάζεται το άρθρο 6 παρ. 3 της ΕΣΔΑ και προκαλείται απόλυτη ακυρότητα κατά το άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' ΚΠΔ, για την οποία ιδρύεται ο από το άρθρο 510 παρ. 1, στοιχ. Α' του ιδίου κώδικα, λόγος αναιρέσεως.

Στην κρινόμενη υπόθεση από την επισκόπηση των πρακτικών της ως άνω προσβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος και ήδη πρώτος των αναιρεσειόντων Ι. Ψ. του Η., καταδικάσθηκε για ηθική αυτουργία στην πράξη της ανθρωποκτονίας, την οποία τέλεσε ο Η. Ψ. εις βάρος του Ι. - Κ. Γ. του Σ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας της από κοινού ανθρωποκτονίας αλλά και η

κατηγορούμενη και ήδη δεύτερη αναιρεσείουσα Γ. Κ. του Ν., καταδικάσθηκε για ηθική αυτουργία από κοινού με τον προαναφερθέντα Ι. Ψ., στην πράξη της ανθρωποκτονίας εις βάρος του Ι. Κ. Γ., η οποία τελέστηκε με αυτουργό τον Η. Ψ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της εις βάρος της κατηγορίας της πράξεως της ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία εις βάρος του εν λόγω Ι. Γ., αλλά και για ηθική αυτουργία στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του Σ. Γ., η οποία τελέστηκε από τους συναυτουργούς κατηγορούμενους Η. και Ι. Ψ., κατ' επιτρεπτή μεταβολή της εις βάρος της κατηγορίας της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία. Εν τούτοις όμως, μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απαγγελία απόφασης για την ενοχή των εν λόγω δύο κατηγορουμένων και ήδη αναιρεσειόντων, το δικαστήριο, παρότι είχε σχετική προς τούτο υποχρέωση (κατ' άρθρο 343 παρ. 2 ΚΠΔ), δεν ενημέρωσε σχετικώς τους προαναφερθέντες δύο κατηγορούμενους ούτε και τους συνηγόρους υπεράσπισής τους για την μεταβολή των εις βάρος τους κατηγοριών, ούτε τους έδωσε τον αναγκαίο χρόνο για να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους σε σχέση με την μεταβολή των κατηγοριών, με αποτέλεσμα να υφίσταται κατά τα προδιαληφθέντα, απόλυτη ακυρότητα της απόφασης κατά το μέρος της που αφορά τους εν λόγω δύο αναιρεσειόντες, όσον αφορά τις προαναφερθείσες πράξεις τους. Επομένως, κατά παραδοχή του βάσιμου περί αυτού σχετικού πρώτου αναιρετικού λόγου εκάστης των κρινομένων δύο αιτήσεων, η προσβαλλόμενη απόφαση καθίσταται αναιρετέα ως προς το προαναφερθέν μέρος της, αυτό δηλαδή που αφορά τους δύο αναιρεσειόντες σύμφωνα με όσα ήδη αναφέρθηκαν κατ' άρθρο 510 παρ. 1, στοιχ. Α' ΚΠΔ ως προς τις παραπάνω αναφερόμενες πράξεις τους. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτές αμφότερες οι κρινόμενες αιτήσεις, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος της που αφορά τους δύο αναιρεσειόντες ως προς τις προαναφερθείσες πράξεις τους αλλά και την επιβολή ποινών για

καθεμία από αυτές, όπως και τον εν συνεχεία καθορισμό συνολικής ποινής για τον καθένα από αυτούς για τα εγκλήματα που διέπραξαν και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο (δευτεροβάθμιο) Δικαστήριο που εξέδωσε την αναιρούμενη απόφαση, συντιθέμενο όμως από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που είχαν δικάσει προηγουμένως (άρθρο 519 ΚΠΔ). Μετά ταύτα παρέλκει η έρευνα τόσο του δευτέρου λόγου κάθε μίας από τις ως άνω δύο αιτήσεις, με τον οποίο οι αναιρεσείοντες ισχυρίζονται, αφ' ενός μεν, ότι η ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέλαβε ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία ως προς την ενοχή τους για την προαναφερθείσα άδικη πράξη τους και συγκεκριμένα, για την ηθική αυτουργία από κοινού σε ανθρωποκτονία από πρόθεση, ως προς την οποία, όπως ήδη αναφέρθηκε, πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο προαναφερθέν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, αφ' ετέρου δε, για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων των άρθρων 45 και 46 παρ. 1 και 299 παρ. 1 ΠΚ, τόσο του τρίτου λόγου κάθε αίτησης, με τον οποίον προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας αλλά και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της ουσιαστικής ποινικής διάταξης του άρθρου 79 ΠΚ ως προς την επιβληθείσα στον καθένα από αυτούς ποινής της ισοβίου καθείρξεως για την αυτήν ως άνω πράξη, δηλαδή την ηθική αυτουργία από κοινού σε ανθρωποκτονία από πρόθεση. Επίσης, παρέλκει και η συζήτηση των τετάρτου και πέμπτου των αναιρετικών λόγων κάθε μίας από τις ως άνω δύο κρινόμενες αιτήσεις, με τους οποίους οι αναιρεσείοντες προβάλλουν τις αιτιάσεις ότι το προαναφερθέν δευτεροβάθμιο δικαστήριο με την προσβαλλόμενη απόφασή του εσφαλμένα ερμήνευσε και εφήρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ. 2, στοιχ. α' και ε' ΠΚ και με ελλιπείς και εσφαλμένες αιτιολογίες δεν αναγνώρισε στον καθένα από αυτούς τις προαναφερθείσες ελαφρυντικές περιστάσεις, ήτοι του συννόμου βίου και της καλής

συμπεριφοράς μετά τις πράξεις τους, εφόσον βεβαίως, μετά την αναίρεση του προαναφερθέντος μέρους της προσβαλλόμενης απόφασης, τεθεί θέμα έρευνας αναγνώρισης ελαφρυντικών περιστάσεων των κατηγορουμένων, κατόπιν σχετικού προς τούτο αιτήματος εκ μέρους τους για τις παραπάνω αναφερόμενες πράξεις τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΝΑΙΡΕΙ την υπ' αριθμ. 245-246/2022 απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Θεσσαλονίκης, κατά το μέρος της που αφορά τους αναιρεσιόντες Ι. Ψ. του Η. και Γ. Κ. του Ν. ως προς τις προαναφερθείσες πράξεις τους και ειδικότερα, την ηθική αυτουργία από κοινού στην πράξη της ανθρωποκτονίας, την οποία τέλεσε ο Η. Ψ. εις βάρος του Ι. - Κ. Γ. του Σ. (κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας της από κοινού ανθρωποκτονίας) που αποδίδεται σε αμφοτέρους τους αναιρεσιόντες και επιπλέον, την ηθική αυτουργία στην απόπειρα ανθρωποκτονίας του Σ. Γ., που τελέσθηκε από τον Η. Ψ. και τον Ι. Ψ. (κατ' επιτρεπτή μεταβολή της εις βάρος της κατηγορίας της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά συναυτουργία), που αποδίδεται στην δεύτερη αναιρεσιούσα, την επιβολή ποινών για την καθεμία από τις προαναφερθείσες αξιόποινες πράξεις αλλά και τον εν συνεχεία καθορισμό συνολικής ποινής εις βάρος των αναιρεσιόντων για τις αξιόποινες πράξεις που τελέσθηκαν εκ μέρους τους.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την υπόθεση κατά το προαναφερθέν μέρος της προς εκδίκαση στο αυτό ως άνω δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, του οποίου η συγκρότηση θα γίνει από άλλους Δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 3 Μαΐου 2023.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 15 Μαΐου 2023.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

<< Επιστροφή